Վասպուրականի եւ Տարօնս գաւառներէն ի Սասուն, ոչ ոք տեղեկութիւն չունէր քեզի համար, դու ո՞ւր էիր, պատմէ՛:

— Երբ ես կը պատրաստուէի գալ զքեզ գտնելու Ռշտունեաց Ոստանը, սուրհանդակ մը ինձ եկաւ Հռիփսիմէ տիկնոջէ, որ կը թախանձէր տեսնել զիս Բաղդատ. դու երջանիկ էիր եւ յաջողութեան մէջ, իսկ նա դժբախտութեան եւ բանտի, ուստի ինքնիրենս ըսի. եթէ Գուրգէն իմ տեղս լինէր Բաղդատ կ'երթար, ուստի հոն գնացի, կարծէի թէ դիւրին եւ շուտ կազատիմ, եւ առջի բերան գործին ընթացքը այնպէս ցոյց կ'ուտար թէ պիտի կարէնամ օգտակար լինիլ Արծրունի իշխանաց, բայց Ապու Ջափր կատաղի գազան մ'էր, որ վայրկեանէ ի վայրկեան կը փոխուէր. իր պաշտօնակալք ամէնքը շփոթած էին, հազիւ թէ գործ մը կարդայ գրել կարծէին՝ տէրը զիրենք կը մերժէր, եւ նորեր կը յաջորդէին, ուստի բոլոր մեր յոյսը դրինք Սմբատ Սպարապետի գալստեան վրայ, որ Բուղայի միջնորդութեամբ կարէնայ օգուտ մ'ընել կապեալ նախարարաց: Այդ գալուստը կ'երկարէր: Վերջապէս երբ եկան, Սմբատ ո՛ւմ համար պիտի միջնորդէր, բռնաւորը առաջին վայրկենին գնա շղթայի եւ բանտի մատնեց, որովհետեւ ուրացութիւն չէր ընդունէր. ուստի Տիկինն էլ յուսահատած՝ տեսնելով թէ ուրացեալ որդին Գուրգէն եւ թոռը Դերենիկ հրաման ունեցան դառնալու ի հայրենիս, զիս յորդորեց երթալ եւ նոցայ խորհրդատու լինել. ես էլ կ'ուզէի դառնալ, բայց Բագարատայ չարութիւնը, որ անօրինաց աչքը մտնելու համար ամէն վատութիւն յանձն առած է, զիս զանազան խաբէութեամբ տարի մը նաեւ արգիլեց Բաղդատ, այնտեղ կ'իմանայի թէ ինչ տեսակ ամբաստանութիւնք կը հասնէին քեզ համար արքունի դուռը. ուստի գաղտնի փախստեամբ հազիւ ելայ Բաղդատէի եւ երբ Վասպուրական եկայ, տեսայ, որ դու քէն ըրած բախտին եւ ամէնուն Յունաց երկիրը գնացել ես. եթէ քիչ առաջ հասնէի՝ ես զքեզ չէի թողել, ուստի գնացի Սասուն ընտանիքս առած. ծանր ուղեգնացութեամբ անցայ բոլոր Տարօն եւ Վասպուրական, ամէն տեղ քու օրհնենքդ եւ գովութիւնդ կը լսէի, ամէն տեղ քու քաջութիւնդ կը պատմէին, եւ քու հեռանալդ կ'ողբային: Գիշեր մը Ռշտունեաց Ոստան կ'եցանք, խեղճ բերդապահ ծերը, որ անմխիթար